

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 5C/9/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613201533
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Juraj Lukáč
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2013:5613201533.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudcom Mgr. Jurajom Lukáčom v právnej veci žalobcu: Slovenská kancelária poisťovateľov, so sídlom v Bratislave, Trnavská cesta 82, IČO: 36 062 235, proti žalovanej: N. J. L., B. XX. XX. XXXX, X. I. T., B. X. H. XXXX/X, právne zastúpenej: JUDr. Jiřím Martausom, advokátom so sídlom v Liptovskom Mikuláši, M. Pišúta 936/16, IČO: 37 908 022, o splnenie povinnosti zaplatiť sumu 8.366,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žaloba sa z a m i e t a.

Žalobca je p o v i n n ý zaplatiť žalovanej trovy konania vo výške 785,25 eur na účet právneho zástupcu žalovanej JUDr. Jiřího Martausa, advokáta so sídlom v Liptovskom Mikuláši, M. Pišúta 936/16, vedený v O. X., a. s. číslo účtu: XXXXXXXXXX, v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ť o v o d n e n i e :

Žalobou, doručenu súdu dňa 15. 02. 2013, sa žalobca domáhal voči žalovanej splnenia povinnosti zaplatiť sumu 8.366,- eur, úroky z omeškania vo výške 4 % ročne z dlžnej sumy od 20. 01. 2013 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 16. 05. 2008 bola v obci Liptovský Mikuláš motorovým vozidlom Y. L. zn. VOLKSWAGEN EČV: LM521AZ spôsobená dopravná nehoda, pri ktorej došlo k poškodeniu motorového vozidla žalovanej zn. Tabbert EČV: LM589BK. Šetrením bolo zistené, že v čase uvedenej dopravnej nehody nebolo na motorové vozidlo Volkswagen uzavreté poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. S poukazom na ust. § 24 ods. 2 písm. b/ zákona č. 381/2001 Z. z. žalobca poskytol žalovanej ako poškodenej, z poistného garančného fondu poistné plnenie vo výške 8.366 eur. S poukazom na ust. § 24 ods. 7 citovaného zákona si žalobca uplatnil dňa 26. 01. 2010 právo na náhradu poistného plnenia voči Y. L., ktorá svoj dlh voči žalobcovi nezaplatila, preto následne si žalobca titulom regresu vymáhal danú sumu súdnou cestou. V predmetnom konaní bol vyhlásený rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 8C/26/2011, ktorým súd žalobu o tento regres v celom rozsahu zamietol. Rozsudok okresného súdu bol potvrdený rozhodnutím Krajského súdu v Žiline ako súdu odvolacieho. Podľa názoru súdov uzatvorením dohody o urovaní došlo k vyporiadaniu všetkých nárokov, ktoré vznikli v súvislosti s dopravnou nehodou zo dňa 16. 05. 2008. Žalovaná ako poškodená predmetnú dohodu uzavrela dobrovoľne, pričom oboznamujúc sa s textom samotnej dohody nie je možné z nej vyvodiť záver, že suma 100.000,- Sk, na zaplatenie ktorej sa zaviazal Y. L., predstavuje len časť škody. Vzhľadom na uvedené skutočnosti sa žalovaná bezdôvodne obohatila, z tohto dôvodu musí bezdôvodné obohatenie vo výške žalovanej sumy vydať.

V písomnom vyjadrení, doručenom súdu dňa 19. 03. 2013, žalovaná prostredníctvom právneho zástupcu uviedla, že nárok žalobcu, uplatnený z titulu bezdôvodného obohatenia neuznáva v celom rozsahu, okrem iného považuje uplatnený nárok za premlčaný. Z obsahu žaloby a príloh vyplýva, že žalobca v

súlade s osobitným predpisom poskytol z poistného garančného fondu žalovanej poistné plnenie dňa 22. 01. 2010. Konanie vo veci 5C/9/2013 sa začalo podaním žaloby, ktorá bola doručená súdu dňa 15. 02. 2013, teda po viac ako 3 rokoch od tvrdenia a poskytnutia poistného plnenia, ktoré má podľa žalobcu zakladať bezdôvodné obohatenie. Vzhľadom k citovanému ust. § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, žalovaná vzniesla námietku premlčania. Navrhla, aby súd žalobu zamietol a zároveň priznal náhradu trov konania.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalovanej a listinami a to výzvami na vrátenie poistného plnenia, dohodou o urovnaní, oznamom o poukázaní náhrady škody, obsahom pripojeného spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 8C/26/2011 a zistil nasledovný skutkový stav:

Právny zástupca žalovanej na pojednávaní predniesol, že v prípade, ak je uplatnený nárok žalobcu daný nepochybne, je premlčaný. Zastával názor, že žalovaná neprijala plnenie, ktoré by jej nepatrilo. Podľa ich názoru dohoda o urovnaní nie je dohodou o urovnaní, ale uznaním dlhu, tiež chcel poukázať na skutočnosť, že išlo o podmienený úkon, v ktorom sa konštatuje, že ak škodca zaplatí riadne a včas dohodnutú sumu, len v takom prípade dôjde k odpusteniu zvyšnej časti. Škodca dohodnutú sumu riadne a včas neuhradil. Chýbal základ pre dohodu o urovnaní, a to boli sporné skutočnosti. Žalovaná prijala plnenie v roku 2008, teda ide o premlčaný nárok, nárok je premlčaný aj voči poisťovni Kooperativa. Navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť a pre prípad úspechu priznať trovy konania, ktoré budú vyčíslené v zákonnej lehote. Právny zástupca žalovanej chcel ďalej poukázať na skutočnosť, že v texte dohody bol použitý výraz „odpustiť“, ktorý je slovesom budúceho času, nie „odpúšťa sa“, čo nasvedčuje jeho tvrdeniam.

Žalovaná na súdnom pojednávaní predniesla, že nárok uplatnený žalobcom neuznáva z dôvodu, že išlo o jej vlastné poškodenie. V čase dopravnej nehody malo poškodené vozidlo presne mesiac, telefonoval jej priateľ, že sa stala nehoda, auto bolo nepojazdné, za týmto autom stálo ďalšie auto, pri ktorom sa nenachádzal vodič ani spolujazdec. Kontaktovali políciu a vec sa oznámila poisťovni. Auto dali opraviť do autorizovanej predajne Road-ex, za odťah žalovaná zaplatila z vlastných prostriedkov 4.200,- Sk. V období po nehode od 16. 05. 2008 žalovaná zistila, kto je majiteľom vozidla, bola ňou p. Y. L.. Tiež zistila, že auto, ktorým bola spôsobená škoda, užíval jej bývalý manžel Y. L.. On sa jej doznal k nehode, moc si nepamätal na okolnosti, za ktorých došlo k nehode, pán L. jej spôsobil aj ďalšie výdavky, a to za požičiavanie vozidla. Oprava auta trvala asi 3 mesiace. Žalovaná poukázala na jej ďalšie výdavky súvisiace s pretelefonovaním. Dňa 02. 07. 2008 uzatvorila s pánom L. dohodu o urovnaní, sumu 100.000,- Sk chápala ako všetky výdavky, ktoré jej vznikli a bola to určitá satisfakcia pre ňu. Suma 100.000,- Sk jej bola odovzdaná 14. 07. 2008, svedkom odovzdania peňazí bol brat škodcu. Dňa 18. 07. 2008 bola vystavená faktúra na opravu vozidla vo výške 248.671,50 Sk. Kooperativa priamo poukázala opravovni sumu 236.238,- Sk. Dňa 23. 07. 2008 žalovaná zaplatila sumu 12.433,05 Sk ako spoluúčasť. V roku 2010 jej bola poukázaná zo strany žalobcu suma 418,33 eur ako doplatok z garančného fondu. Dňa 20. 12. 2011 žalovaná prevzala predvolanie ako svedok vo veci vedenej na Okresnom súde Liptovský Mikuláš, v ktorej bola vypočutá. Dňa 02. 01. 2013 jej bol doručený list Slovenskej kancelárie poisťovateľov s výzvou na vrátenie bezdôvodného obohatenia. Žalovaná kontaktovala žalujúcu stranu 16. 01. 2013 zaslaním listu, v ktorom uviedla, že nie je si vedomá žiadneho dlhu. Dňa 26. 01. 2013 jej bola doručená ďalšia výzva na vrátenie bezdôvodného obohatenia zo strany žalobcu.

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 24. 02. 2012, č. konania 8C/26/2011-110 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 30. 11. 2012, č. konania 8Co/269/2012-142 súd zamietol žalobu voči žalovaným v 1. a 2. rade Y. L. H. Y. L.. Z odôvodnenia rozhodnutia bolo zistené, že žalobca sa v predmetnom konaní domáhal voči žalovaným v 1. a 2. rade náhrady poistného plnenia (poskytnuté bolo dňa 22. 01. 2010), ktoré žalobca uhradil poškodenej J. L. z garančného fondu. K vozidlu škodcu nebolo k dátumu nehody dňa 16. 05. 2008 uzatvorené povinné zmluvné poistenie. Súd žalobu voči žalovanej v 1. rade zamietol ako nedôvodnú, keď vykonaným dokazovaním mal preukázané, že žalovaná v 1. rade nebola prevádzkovateľom motorového vozidla. Medzi stranami konania nebola sporná zodpovednosť žalovaného v 2. rade na škodu vzniknutej pri dopravnej nehode dňa 16. 05. 2008 ako prevádzkovateľa motorového vozidla. Rovnako nebola spornou skutočnosť, že motorové vozidlo nebolo povinne zmluvne poistené, preto žalobcovi vznikla povinnosť z poistného garančného fondu

poskytnúť poistné plnenie za škodu spôsobenú poškodenou J. L. ako prevádzkovateľke poškodeného motorového vozidla. Spornou bola výška náhrady škody, vzhľadom na tvrdenie žalovaného v 2. rade, že s poškodenou ustálili výšku škody na 100.000,- Sk (3.319,39 eur). Pravdivostná hodnota uvedeného tvrdenia žalovaného v 2. rade bola preukázaná písomnou dohodou, uzatvorenou medzi poškodenou a žalovaným v 2. rade, označenou ako dohoda o urovnaní. V dohode o urovnaní je uvedené, že poškodená má ku dňu uzavretia dohody pohľadávku z titulu náhrady škody v celkovej výške 100.000,- Sk. V dohode je výslovne konštatovaná existencia pohľadávky poškodenej voči žalovanému v 2. rade v čase uzavretia dohody a je v nej označený aj dôvod vzniku a právny titul pohľadávky, ako aj jej výška. Žiadnym spôsobom z textu dohody nie je možné ustáliť, že uvedená suma predstavuje len časť škody, zodpovedajúcu iným nákladom poškodenej (na odťah, za užívanie iného automobilu, cestovné náklady, spoluúčasť a výdavky na telefonáty). Žiadnym spôsobom z dohody nevyplýva, že v nej nie sú zahrnuté náklady na opravu motorového vozidla. Poškodená sa zaviazala v prípade riadnej a včasnej úhrady sumy 100.000,- Sk podľa uvedenej dohody odpustiť žalovanému v 2. rade zvyšok škody, spôsobenej v dôsledku dopravnej nehody v sume ustálenej pri likvidácii poistnej udalosti. Uvedené zmluvné dojednanie súd vyhodnotil podľa jeho obsahu ako dohodu o odpustení dlhu z titulu peňažného záväzku na náhradu škody. Uvedená dohoda spôsobila zánik pohľadávky poškodenej bez jej uspokojenia. Nešlo pritom o jednostranný právny úkon veriteľa, keďže právna úprava vyžaduje aj súhlas dlžníka. Bola dodržaná zákonom predpísaná písomná forma dohody o odpustení dlhu. Súd poukázal na skutočnosť, že dohodu o odpustení dlhu možno uzavrieť len s ohľadom už existujúcich práv. Dňa 02. 07. 2008 už existovalo právo poškodenej na náhradu škody voči žalovanému v 2. rade, keďže škoda z titulu prevádzky motorového vozidla vznikla 16. 05. 2008. Poškodená J. L. dohodou z 02. 07. 2008 sa vo vzťahu k prevádzkovateľovi motorového vozidla, ktorým bola škoda spôsobená, vzdala svojho nároku na náhradu škody nad sumu 3.319,39 eur. Žalobcovi nevznikla povinnosť poskytnúť poistné plnenie z garančného fondu, ani komerčnej poisťovni poškodenej, ani poškodenej nad sumu prevyšujúcu 100.000,- Sk. Slovenská kancelária poisťovateľov poskytuje poškodenému poistné plnenie za rovnakých podmienok, za akých ich poskytuje poisťovateľ. Poisťovateľ môže poskytnúť poistníkovi náhradu škody len vo výške, v akej prislúcha voči škodcovi. Dohodou zo dňa 02. 07. 2008 si poškodená uplatnila právo na náhradu škody len do výšky 100.000,- Sk s tým, že vo zvyšku sa svojho nároku vzdala. Vzhľadom na obsah dohody o urovnaní, žalovaný v 2. rade nie je ten, na úkor koho vzniklo poškodenej bezdôvodné obohatenie.

Z výpisu účtu žalobcu zo dňa 31. 01. 2010 bolo zistené, že dňa 22. 01. 2010 bola na účet žalovanej poukázaná suma 418,33 eur a dňa 22. 01. 2010 bola na účet Kooperativa poisťovňa poukázaná suma 7.948,24 eur. Výzvami zo dňa 19. 12. 2012 a 18. 01. 2013 žalobca vyzval žalovanú na vrátenie poistného plnenia titulom bezdôvodného obohatenia.

V súlade s ustanovením § 101 ods. 2 OSP súd pojednával a rozhodol v neprítomnosti žalobcu, ktorý bol na súdne pojednávanie riadne a včas predvolaný. Žalobca nepožiadaval o odročenie súdneho pojednávania, nepodal žiadny návrh na vykonanie dokazovania. Súd vo veci rozhodol so zreteľom na obsah spisu a doposiaľ vykonané dôkazy, keďže zistený skutkový stav umožňoval rozhodnúť vo veci samej. Nebol zistený dôležitý dôvod odročenia súdneho pojednávania.

Podľa § 100 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka:

Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka:

Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka:

Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Podľa § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka:

Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 Občianskeho zákonníka:

Predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka:

Musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

V prípade, ak uplynie zákonom určená premlčacia doba a veriteľ v nej svoje právo na súde alebo inom orgáne neuplatní, neuplatnené právo sa premlčí. Napriek premlčaniu veriteľovi zostáva zachované jeho premlčané subjektívne občianske právo. Aj dlžník zostáva naďalej povinným splniť svoj dlh, ktorý premlčanému právu veriteľa zodpovedá. V dôsledku márneho uplynutia premlčacej doby nastane právny účinok. Dlžníkovi vzniklo oprávnenie vzniesť v priebehu konania námietku premlčania a spôsobiť tým veriteľovi zánik možnosti domáhať sa s úspechom na súde premlčaného subjektívneho práva. Za predpokladu, že námietka premlčania bola vznesená dlžníkom odôvodnene, súd nemôže veriteľovi premlčané právo priznať a žalobu veriteľa, ktorou sa domáha premlčaného subjektívneho práva, zamietne. Vznesením námietky premlčania dlžníkom došlo k zániku nároku, t. j. subjektívne právo prestalo byť vznesením námietky na súde autoritatívne vynúiteľné.

V nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd žalobu zamietol. Žalovaná v písomnom vyjadrení k žalobe vznesla námietku premlčania uplatneného práva žalobcu. Z uvedeného dôvodu súd posudzoval dôvodnosť vznesenej námietky premlčania. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalobca sa domáha voči žalovanej vydania bezdôvodného obohatenia a to vo výške žalovanej sumy. Podľa skutkových tvrdení žalobcu bolo žalovanej (priamo na jej účet a na účet jej komerčnej poisťovne) poskytnuté poistné plnenie dňa 22. 01. 2010. Poskytnuté poistné plnenie má predstavovať bezdôvodné obohatenie na strane žalovanej. Právo na vydanie bezdôvodného obohatenia je majetkovým právom a podlieha premlčaniu. Môže sa premlčať v subjektívnej dobe (§ 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka), ako aj v objektívnej dobe (§ 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka). V prejednávanej veci súd určil začiatok plynutia premlčacej doby okamihom, kedy došlo k získaniu

bezdôvodného obohatenia. Zo skutkových zistení súdu, vyplývajúcich z pripojeného spisu 8C/26/2011 vyplýva, že z dôvodu uzatvorenia dohody o urovaní žalobcovi nevznikla povinnosť poskytnúť žalovanej plnenie z poistného garančného fondu. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca plnil žalovanej bez právneho dôvodu. K bezdôvodnému obohateniu, získanému plnením bez právneho dôvodu, ak právny dôvod plnenia neexistoval od začiatku, dochádza okamihom poskytnutia plnenia, v prejednávanej veci dňom 22. 01. 2010. Týmto dňom je určený začiatok objektívnej premĺčacej doby. Subjektívna premĺčacia doba začala plynúť odo dňa, keď sa žalobca dozvedel, že plnil bez právneho dôvodu a komu plnil. Uvedené skutočnosti sa žalobca dozvedel v konaní 8C/26/2011, ktoré bolo právoplatne skončené dňa 10. 01. 2013. Žalobca sa dňa 20. 12. 2011, kedy sa uskutočnilo súdne pojednávanie v konaní 8C/26/2011 dozvedel skutočné okolnosti, že medzi poškodenou a prevádzkovateľom vozidla Y. L. došlo k uzatvoreniu dohody o urovaní. Z poznania uvedených skutkových okolností mohol žalobca usudzovať získanie bezdôvodného obohatenia na jeho úkor. Od uvedeného dňa 20. 12. 2011 začala plynúť subjektívna premĺčacia doba, ktorá je dvojročná. Je potrebné zdôrazniť, že subjektívna premĺčacia doba nemôže prekročiť objektívnu premĺčaciu dobu. Ku vzniku bezdôvodného obohatenia plnením bez právneho dôvodu došlo dňa 22. 01. 2010, ktorý je okamihom, určujúcim začiatok plynutia objektívnej trojročnej premĺčacej doby. Trojročná objektívna premĺčacia doba tak uplynula dňa 22. 01. 2013. Ak sa žalobca domáhal predmetného nároku žalobou, doručenou súdu dňa 15. 02. 2013, domáhal sa uvedeného práva po uplynutí premĺčacej doby. Žalovaná dôvodne vzniesla námietku premĺčania, z tohto dôvodu súd na námietku premĺčania prihliadol. Z uvedených dôvodov súd nemohol priznať žalobcovi premĺčané právo. Dôvodne vznesenej námietke premĺčania primerane korešponduje odôvodnenie rozhodnutia.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 OSP. Žalovanej, ktorá bola v konaní úspešná v celom rozsahu, vzniklo právo na náhradu trov konania voči žalobcovi, v konaní neúspešnému. Trovy konania pozostávali z náhrady trov právneho zastúpenia. Právnomu zástupcovi prislúchala odmena za zastupovanie v konaní, keď za jeden úkon právnej služby mu patrí odmena vo výške 253,94 eur, t. j. za tri úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia dňa 18. 03. 2013, písomné vyjadrenie k žalobe zo dňa 19. 03. 2013 a účasť na pojednávaní dňa 25. 04. 2013) spolu 761,82 eur (§ 10 ods. 1 v spojení s § 14 ods. 1 písmeno a/ b/ c/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov). Podľa ust. § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky právnomu zástupcovi prislúcha paušálna náhrada hotových výdavkov v súvislosti s tromi úkonmi právnej služby vo výške 7,81 eur, spolu 23,43 eur. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanej trovy konania (trovy právneho zastúpenia) vo výške 785,25 eur na účet právneho zástupcu žalovanej podľa § 149 ods. 1 OSP v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.